

Concluziile

Recurenții solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate;
- trimiterea cauzei spre judecare la Tribunal sau, cu titlu subsidiar, anularea deciziilor în litigiu; și
- obligarea Parlamentului și a Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată sau, cu titlu subsidiar, soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului formulat, recurenții invocă patru motive.

Mai întâi, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept și a încălcat articolul 263 TFUE și, prin urmare, articolul 47 din cartă, întrucât a concluzionat că faptul că recurenților nu li s-a permis de către Parlament să își preia atribuțiile, să își exercite mandatul și să participe la lucrările Parlamentului începând cu 2 iulie 2019 nu era rezultatul refuzului Parlamentului de a le recunoaște recurenților calitatea de membri ai Parlamentului European, astfel cum rezultă din Instrucțiunile din 29 mai 2019 și din scrisoarea din 27 iunie 2019, și că, așadar, deciziile în litigiu nu au determinat o schimbare în situația juridică a recurenților.

În temeiul articolului 12 din Actul din 1976 ⁽¹⁾, revine Parlamentului sarcina de a soluționa diferendele care pot lua naștere din dispozițiile actului respectiv, articolul 1 alineatul (3) fiind o dispoziție esențială a acestuia. Hotărârea Italia și Donnici/Parlamentul ⁽²⁾ a interpretat în mod incorect repartizarea competențelor între autoritățile naționale și Parlament prevăzută la articolul 12 din Actul din 1976 în ceea ce privește competențele conferite Parlamentului. Recurenții ar fi putut în orice caz să participe la lucrările Parlamentului în așteptarea deciziei privind litigiul cu care au sesizat Parlamentului și, prin urmare, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în hotărârea atacată întrucât a decis că deciziile în litigiu nu ar aduce o schimbare în situația recurenților.

Tribunalul a săvârșit o eroare de drept întrucât a concluzionat că decizia de a nu lua inițiativa să susțină privilegiile și imunitățile în temeiul articolului 8 din Regulamentul de procedură al Parlamentului European nu constituie un act atacabil.

Tribunalul a săvârșit o eroare de drept întrucât a afirmat că recurenții nu au solicitat Parlamentului să le apere privilegiile și imunitățile în temeiul articolelor 7 și 9 din Regulamentul de procedură al Parlamentului European.

⁽¹⁾ Actul privind alegerea membrilor Parlamentului European prin vot universal direct (JO 1976, L 278, p. 5), anexat la Decizia 76/787/CECA, CEE, Euratom a Consiliului din 20 septembrie 1976 (JO 1976, L 278, p. 1), astfel cum a fost modificată prin Decizia 2002/772/CE, Euratom a Consiliului din 25 iunie 2002 și din 23 septembrie 2002 (JO 2002, L 283, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 3).

⁽²⁾ Hotărârea din 30 aprilie 2009 (C-393/07 și C-9/08, EU:C:2009:275).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Tirol (Austria) la 19 septembrie 2022 – Umweltverband WWF Österreich și alții/Tiroler Landesregierung

(Cauza C-601/22)

(2022/C 441/26)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesverwaltungsgericht Tirol

Părțile din procedura principală

Reclamante: Umweltverband WWF Österreich, ÖKOBÜRO – Allianz der Umweltbewegung, Naturschutzbund Österreich, Umweltdachverband, Wiener Tierschutzverein

Autoritate pârâtă: Tiroler Landesregierung

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 12 din Directiva 92/43/CEE⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2013/17/UE⁽²⁾, coroborat cu anexa IV la această directivă, care prevede că lupul este supus sistemului de protecție riguroasă, dar populații din mai multe state membre sunt exceptate de la acest regim, în timp ce pentru Austria nu s-a prevăzut o derogare corespunzătoare, încalcă „principiul egalității de tratament între statele membre”, consacrat la articolul 4 alineatul (2) TUE?
- 2) Articolul 16 alineatul (1) din Directiva 92/43/CEE, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2013/17/UE, potrivit căruia o derogare de la sistemul de protecție riguroasă a lupului este permisă numai în cazul în care, printre altele, populațiile din speciile respective rămân într-un „stadiu corespunzător de conservare” în „aria lor de extindere naturală”, în pofida autorizației de derogare, trebuie interpretat în sensul că stadiul de conservare corespunzător trebuie să fie menținut sau restabilit nu în raport cu teritoriul unui stat membru, ci în aria naturală de extindere a unei populații, care poate cuprinde o regiune biogeografică mult mai mare, transfrontalieră?
- 3) Articolul 16 alineatul (1) litera (b) din Directiva 92/43/CEE, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2013/17/UE, trebuie interpretat în sensul că, pe lângă daunele directe cauzate de un anumit lup, în „daunele grave” trebuie să se includă și prejudiciul „economic” (viitor) indirect, care nu poate fi atribuit unui anumit lup?
- 4) Articolul 16 alineatul (1) din Directiva 92/43/CEE, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Directiva 2013/17/UE, trebuie interpretat în sensul că, având în vedere structurile topografice predominante, de exploatare a pășunilor alpine și de ferme, din landul federal Tirol, „alternativele satisfăcătoare” trebuie să fie examinate numai pe baza fezabilității efective sau și pe baza unor criterii economice?

⁽¹⁾ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO 1992, L 206, p. 7, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 109).

⁽²⁾ Directiva 2013/17/EU a Consiliului din 13 mai 2013 de adaptare a anumitor directive în domeniul mediului, având în vedere aderarea Republicii Croația (JO 2013, L 158, p. 193).